

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΙΡΕΣΗ

Οι θρησκείες δεν είχαν και εξακολουθούν να μην έχουν μετριοπάθεια. Ο Χριστιανισμός δεν παραδέχτηκε ποτέ τα ιστορικά λάθη του και γι' αυτό, δεν τόλμησε ποτέ τη διόρθωσή τους. Η Ορθόδοξη Εκκλησία με εμφανή πλέον συμπτώματα σχίσματος, διατηρεί μεν το πλήρωμά της, χωρίς όμως εσωτερική συνοχή, με κριτήρια μόνο εθνικά ή πολιτισμικά (διάβαζε: φολκλορικά), στο περιθώριο πάντως της πραγματικής ζωής.

Ενώ λοιπόν, η προφητευθείσα «σύγκρουση των πολιτισμών» άρχισε, ο θρυλούμενος φέρελπις «αιώνας της Ορθοδοξίας», μάλλον, δεν θα είναι ο 21ος!

Ο αναπτυσσόμενος Ορθόδοξος θρησκευτικός φονταμενταλισμός, αφού έχει εγωιστικές απαρχές, σίγουρα θα φέρει τραγικά αποτελέσματα. Γρήγορα θα ερωτοτροπήσει με τον κάθε μορφής εθνικισμό, οπότε θα πνίξει έτσι την όση του καλή προαίρεση. Και όταν η Ορθόδοξη Εκκλησία χάσει την συμπαγή ενότητά της και διαμελιστεί σε φονταμενταλιστικές ομαδούλες (μοναστικές, ιεραποστολικές, γεροντικές), τότε αυτές διαγκωνιζόμενες, θα προσεταιρίζονται όποια (πολιτική ή δημοσιογραφική) εξουσία τις «κλείνει το μάτι», προκειμένου να απολαμβάνουν, έστω ευκαιριακά, την εύνοιά τους.

Παραδείγματα: Σήμερα το Ισλάμ εκφράζεται διεθνώς με την Αριστερά, επειδή τους ενώνει ο κοινός εχθρός: η Δύση. Κάποτε και ο Προτεσταντισμός βίωσε αυτήν την τραγική σκύλευση και έφτασε στη σημερινή του πολυδιάσπαση. Η πολιτικές όμως που τον κακοποίησαν, ξέρουν τον τρόπο, και θα τον επαναλάβουν. Αυτή τη φορά, όμως, ενάντια στην «ατίθαση, απρόβλεπτη και σκληροτράχηλη» Ορθοδοξία (την οποία ήδη χώρισαν σε ελληνόφωνη, σλαβόφωνη, ρωσσόφωνη κλπ. και έπεται συνέχεια...).

Μήπως άρχισαν κιόλας;

Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ κ. Τραμπ, στις 1 Μαΐου 2025, υπέγραψε στον κήπο του Λευκού Οίκου το εκτελεστικό διάταγμα μιας νέας «Επιτροπής Θρησκευτικής Ελευθερίας» και ήδη διόρισε 37 μέλη της. Ο ρόλος της Επιτροπής (πέρα από πανθρησκειακός), είναι η επίτευξη μιας χριστιανικής «εκκλησιαστικής πολιτικής» η οποία: δεν θα φέρνει το κράτος κοντύτερα στην Εκκλησία, αλλά θα φέρνει την Εκκλησία στην υπηρεσία της πολιτικής ατζέντας του αμερικανικού εθνικισμού και πιο συγκεκριμένα, μιας «λευκής, ετεροφυλόφιλης, παραδοσιακής Αμερικής». Η νέα αυτή μορφή «θρησκείας» θα αποστασιοποιείται από τις παραδοσιακές Εκκλησίες και θα εργάζεται για την ενίσχυση της πολιτικής εξουσίας. Θα χρησιμοποιεί τα σύμβολα και την ρητορική της πίστεως για να προωθεί εθνικιστικά οράματα. Δεν θα «μπαίνει» η Εκκλησία στην πολιτική, αλλά θα μεταμφιέζεται η πολιτική σε Εκκλησία.

Το φαινόμενο των «Ortho-Bros» (Ορθόδοξοι Αδελφοί) στις ΗΠΑ, ανθεί κυρίως σε νέους άνδρες, οι οποίοι αναζητούν αντι-φιλελεύθερη ερμηνεία της χριστιανικής πίστεως. Είναι ιδιαίτερα προσφιλείς σε πλατφόρμες (YouTube, Telegram, Twitter), όπου προτείνει την επιστροφή σε μια «αγνή» μορφή Ορθοδοξίας (εννοούν καθαρά ιδεολογική, χωρίς σχέση με τη λογική Λατρεία και τα Μυστήρια της πίστεως μας). Οι «Ortho-bros» αντιπαραβάλλουν σύγχρονες, φιλελεύθερες απόψεις για την προώθηση κυρίως του ηγεμονικού ανδρισμού στην Ορθόδοξη πνευματικότητα (προκειμένου να καλύψουν ιδεολογικά την εθνική πολεμική των ΗΠΑ ενάντια σε ομοφυλόφιλους, μετανάστες κ.λπ.).

Αυτά, αλλά και παρόμοια, «αύριο» θα χτυπήσουν την πόρτα μας και πολλοί Έλληνες Ορθόδοξοι θα κολακευθούν να προστρέξουν στις πλάνες τους. Ίσως να μην χρειαστεί να χτυπήσουν την πόρτα μας, αν την βρούν ήδη ανοιχτή...! Από κάποιους μοναχούς, από κληρικούς, από 'ευσεβείς' και δημοσιογράφους, που ήδη σχίζουν, «από άνωθεν έως κάτω», τον άρραφο χιτώνα του Χριστού (τον οποίο σεβάστηκαν ακόμα και οι σταυρωτές του), συμβάλλοντας έτσι στο να γίνει η πίστη μας ένα εξαιρετικό εργαλείο στα χέρια κάθε πολιτικής που θα κραδαίνει μια Ορθόδοξη ιδεολογία! Πολυκερματισμένοι οι Ορθόδοξοι, άλλοτε μέσα και άλλοτε έξω από τα τείχη της Εκκλησίας, δίχως ενιαία και ισχυρή φωνή, θα κουβαλούν με το κουβαδάκι τους και θα ρίχνουν τον ιδρώτα της Γεθσημανή και το αίμα του Γολγοθά στις φτερωτές του μύλου των νέων αυτών αιρέσεων και θρησκειών.

Τα φαινόμενα του αυξανόμενου φονταμενταλισμού, τα οποία βιώνουμε στην Εκκλησία μας, μπορεί μεν να φορούν τον μανδύα της (τάχα) γνησιότητας, της (δήθεν) καθαρότητας ή της (υποκριτικής) ακριβείας, αλλά όμως, στην πραγματικότητα καθίστανται ανυποψίαστοι πολιορκητικοί κριοί ενός ευρύτερου σχεδιασμού, που επιδιώκει την διάλυση της ενότητας της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας. Προκειμένου, να δημιουργήσει πληθώρα πυρήνων – ομάδων που (ενώ θα μισούνται μεταξύ τους) θα υπηρετούν (με τα ψηφαλάκια τους) πολιτικές και ιδεολογικές στοχεύσεις. Το βλέπουμε ήδη στα Κόμματα του Κοινοβουλίου μας...

Η πολιτική πάντα θα μας «αγκαλιάζει» πολύ σφιχτά. Στον τόπο μας αρχικά μιλούσε για «χωρισμό» με την Εκκλησία. Στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ μίλησε για «συμφωνία» με την Εκκλησία. Τώρα μιλάει «πλαγιοκοπώντας» την Εκκλησία. Α! ξέχασα! Μιλάει και για ...«Ορθοδοξία»! Όμως, Ορθοδοξία έξω από την Εκκλησία δεν υπάρχει, δεν πρέπει να υπάρχει. Η Ορθοδοξία είναι πλέον επικίνδυνη για την Ορθόδοξη Εκκλησία.